

inspektørerne skulle føre Kontrollen ogsaa med Hensyn til denne Lov, Netop med Hensyn hertil vil det meget komme an paa, om man regner Producenten for Forhandler eller ikke, thi skulde Producenterne komme med, vilde det vist være aldeles uoverkommeligt for Margarineinspektørerne ved Siden af de Forretninger, de ellers have, at overkomme et virksomt Tilsyn med, hvad dette Lovforslag vedkommer. Det vil allerede kunne være meget besværligt, dersom alle håndleide, navnlig Høkere, skulle med. Men skal Loven bethyde noget, saa maa man jo dog ønske et virksomt Tilsyn, for saa vidt man overhovedet er af den Mening, at vi behøve saa mange Tilsynslove, som vi have faaet i den senere Tid, hvad der i det mindste for mig er noget tvivlsomt. — Da jeg før talte om, at man kan bruge Nationalmærket til indenlandsk Smør, selv om det er af mindre Godhed, glemte jeg maaste at sige, at det ogsaa maa kunne bruges til sammenpakket Smør. Naar en Producent køber Smør — det er jo kun Producenterne, der kunne sætte Nationalmærket paa — og sammenpakker det, ser jeg egentlig ikke, at der efter Lovens Bestemmelser kan være det mindste til Hinder for, at han kan sætte Nationalmærket paa. — Det er som sagt nogle mere spredte Bemærkninger til de enkelte Paragraffer, som jeg har tilladt mig at fremsøre, og dertil skal jeg indskrænke mig.

C. Sage: Uden at jeg i nogen Maade skal søge at lægge dette Forslag Sten i Bejen, anser jeg det for min Skyldighed at henlede Opmærksomheden paa nogle enkelte Punkter deri, som jeg anser for mindre heldige. Hvorvidt dette Forslag overhovedet vil gøre nogen Nytte, synes mig meget tvivlsomt. Ved at gøre Nytte forstaar jeg det, at det vil gøre os rigere. Jeg tror ikke, at dette Forslag giver synderlig Udsigt til, hverken at Købmanden, der handler med Smør, vil tjene flere Penge end hidtil, eller at Landmanden, som laver Smør, vil opnaa højere Priser. Det kan jo ogsaa for saa vidt være ligegyldigt, at Forslaget ikke gør direkte Nytte, naar det blot ikke gør Skade. Jeg er imidlertid ikke ganske sikker paa, om ikke de Bestemmelser, Forslaget indeholder, i givne Tilfælde ville kunne komme til at virke endogsaa ligefrem skadeligt. Det formaal, der tilsigtes, er jo nærmest det at forhindre, at svenskt Smør skal blive udsørt herfra Landet under Navn af dansk Smør. Det er, saaledes som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (N. S. Larsen) fremhævede, det, der nærmest har ligget for ved Udarbejdelsen af dette Forslag, og det er ogsaa nærmest kun

svenskt Smør, der kan være Tale om, som gaar herfra under Navn af dansk. Jeg tror, saaledes som ogsaa den ærede Ordfører bemærkede, at det vistnok — om det overhovedet finder Sted — kun sker i meget ringe Omfang. Jeg tror, at Reglen er den, at de danske Smørhandlere, som udføre Smør herfra Byen, sætte først deres Firmavn og eventuelt ogsaa Byens Navn paa, men derimod ikke denne engelske Betegnelse: „danish produce“, som det efter den senere engelske Lovgivning er blevet Skik for den Slags Varer. Men selv om det skulde ske, at der af og til kommer en Drittel svensk Smør, som saa gaar herfra under Navn af dansk Smør, saa ere vi dog alle enige om, at der ikke kan være Tvivl om, at det fineste svenske Smør i Virkeligheden staar i Klasse med fint dansk Smør. Om der virkelig gaar noget fineste svensk Herregaardsmør til England under Navn af dansk Smør, saa vil det ikke skade det danske Smør. Og der kan jo ikke være Tale om at indskrænke Nationalmærket til alene at gælde for fineste dansk Smør; det vil være fuldstændig umuligt, thi det vilde forudsætte en Inspektion med hver eneste Justage Smør, der gaar herfra, som vil være aldeles uigennemførlig. Altsaa, der kommer baade fint og daarligt dansk Smør til det engelske Marked under dette Mærke, og Markedet indeholder ikke nogen Angivelse af eller Garanti for Kvaliteten. Derfor ser jeg ikke rettere, end at Indførelsen af Mærket vil blive betydningsløs og i uheldigste Tilfælde komme til at virke skadeligt. Det kan det komme til, saakremt det sker — hvad ogsaa den ærede Ordfører antydede Muligheden af — at Smørhandlerne vægre sig ved at benytte Mærket, i Særdeleshed for finere Sorter. Jeg tror nemlig slet ikke paa, at den Omstændighed, at det bliver bekendt i England, at saadanne Foranstaltninger ere truffene her i Landet, vil komme til at udøve et afgørende Tryk paa de danske Smørefeksportører, saaledes at de blive nødsagede til at have deres Justager forsynede med dette Mærke. Thi Forholdet er jo fornuftigvis det, at Smør — som alle andre Varer — undersøges i hvert enkelt Tilfælde, og købes efter hvert enkelt Partis Kvalitet. Den engelske Smørhandler, der køber af en dansk Smørhandler, betaler forskellige Priser for hver enkelt Mejeris eller Gaards Produktion, som han modtager. For saa vidt han kender sin Forbindelse her og stoler paa ham og ved, hvad Kvalitet han faar, kan det være ham fuldstændig ligegyldigt, om dette Smør er mærket med Nationalmærket eller ej, derimod indrømmer jeg, at det muligvis